

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

hominem in interitum & perditionem
mergit, 1. Tim. 6. v. 9.

Hinc igitur è contrario colligere pos-
sumus, quanta gratia sit, quod Christus
hanc peccatorum molem à nobis in se
transtulerit, Esa. 53. v. 4. & hodie tenus verbi
ministros mittit, qui potestatem habent
hominibus peccata remittendi, & retinen-
di, eo cum effectu, ac si Christus ipse imme-
diate hoc munus obiisset, Matth. 18. v. 18.

Iccirco grato animo id agnoscentes,
cum turbâ glorificemus Deum, qui dedit
potestatem talem hominibus.

In Pontificia Ecclesia indulgentiæ carè
venduntur: at in nostris Ecclesiis absque
argento hicce thesaurus cuique concedi-
tur, Esa. 55. v. 1. siquidem gratia Dei pecu-
nia non possidetur, Actor. 8. v. 20. & ta-

men multi gratiam hanc, magno sui dis-
pendio abjiciunt & spernunt, unde non
mirandum, si in peccatis illi maneat. Non
miseretur enim Deus omnibus, qui ope-
rantur iniquitatem, Psal. 59. v. 7.

Videamus modò ut seriam in tempore
gratiæ agamus penitentiam, sic non mo-
dò remissionem peccatorum impetrabi-
mus, sed & tandem veniemus in eum
locum, ubi nulla absolutione nec peccato-
rum indulgentia amplius indigebimus, sed
ισούσιον erimus, Matth. 22. v. 30. Christo-
que exhibebimur, tanquam pura sponsa,
non habens maculam aut rugam, sed san-
cta & irreprehensibilis, Ephes. 5. v. 27.

Fiat id per Christum JESUM,
Amen.

DOMINICA XX. POST TRINIT.

Evangelium Matth. 22. v. 1.-15.

EXORDIUM.

CUM David, superato immani
Goliatho, promissis aleretur,
quod Rex Saul, illi filiam suam
in matrimonium collocaturus
esset, ille propterea in hæc verba erumpe-
bat: Num parum videtur vobis, generum
esse Regis? 1. Sam. 18. v. 23.

Hæc mysticè intelligemus.

David opilio erat, minimus & contem-
tissimus inter fratres suos, 1. Sam. 16. v. 11.
ita veri Christiani plerumque infimi sunt
in mundo, & lampas contempta apud cogi-
tationes divinum, Job. 12. v. 5. Verum
Deus novit eos extollere, si tempus adest,

quod in consilio suo arcano decrevit. Li-
cet enim in altis habitet, tamen humilia re-
spicit, in cælo & in terrâ; erigens de pul-
vere inopem, & de stercore exaltans pau-
perem: ut collocet eum cum principibus,
cum principibus populi sui, Psal. 113. v. 6.
seqq.

Sicut enim Davidi successit, ut primò
gener Regis, deindè post mortem Saulis
Rex evaserit: ita nos Deus insigniter nobi-
litavit, dum filio suo desponsavit nos.
Quis igitur non placeret sibi? quis non
exultaret, quod Deus ad eò appropinqua-
vent nobis, ut per spiritualem filii sui de-

sponsationem socer noster factus sit? Num parum videtur vobis generum esse Regis? inquit David, ad servos Saulis. Nos plus causæ habemus respectu spiritualis hujus desponsationis nobis gratulandi, non enim tenue, sed mysterium magnum est, Eph. 5. v. 32. in quod desiderant Angeli prospicere, 1. Petr. 1. v. 22. quod miseri nos homunciones, Regis Regum generi facti sumus.

Deus Pater præclaram nobis dotem largitur, dum aperto bono suo thesauro cælo, Deut. 28. v. 12. benedicit nos in omni benedictione spirituali in cælestibus, Ephes. 1. v. 3.

Deus Filius est sponsus noster, amicè nos compellans: Surge, propeta, amica mea, speciosa mea, & veni, Cant. 2. v. 13.

Deus spiritus sanctus est pignus hereditatis nostræ, & arrha, Eph. 1. v. 14. ut desponsationis hujus cælestis certi simus, signat enim quod Deus verax est, Joh. 3. v. 33.

Quis igitur non plaeret sibi, generum Regis se esse? verè enim de ejusmodi homine dicitur: Si Deus pro nobis, quis contra nos? Rom. 8. v. 31.

Hæc de re agitur in prælecta Pericope. Deus enim Pater Rex ille est, qui Filio suo nuptias parat. Humana natura sponsa est, quam Filius Dei in unitatem Personæ adsumsit: convivæ nuptiales sunt omnes homines, Judæi & gentiles, ut in ipsa explicatione pluribus ostenditur.

Nos instituti nostri memores visuri sumus

I. Triplicem Querelam.

II. Triplicem Medelam.

III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegesis.

Sicut olim Lacedæmones per mancipia stemulenta filiis suis ebrietatem exosam & abominabilem reddiderunt: Ita Deus Opt. Max. in usu habet, ut in verbo suo, varia exempla peccatorum, eorumque turpitudinem nobis proponat, ut cautius mercari discentes, ea evitemus: scripta namque sunt ad admonitionem nostram, in quos fines seculorum devenerunt, 1. Cor. 10. v. 11.

Idem nos observabimus in prælecta Pericope, ubi Servator noster sub eleganti parabola, de Rege, qui filio suo nuptias parat, Judæis ingratitude suam exprobrat. Erant enim illi populus acquisitionis, genus electum, regale Sacerdotium, 1. Per. 2. v. 9. illorum erant adoptio, & testamenta, & legislatio, & cultus & promissa, Rom. 9. v. 4. idè & præ omnibus gentibus eosdem ad nuptias Filii sui sub initium N. T. vocari voluit. Quia verò blandam hanc invitationem spreverunt, illis abjectis, gentiles in eorum locum substituit, ut Paulus testatur, Act. 13. v. 46.

Hoc quia ad nostram emendationem factum, querelam nobis moveat, eamque tristitiam: hinc inspiciemus

I. Divina invitationis contemptum. Invitati enim volebant venire. Et quamvis Rex secunda vice servos suos emisit, ut invitatis dicerent: Ecce, prandium meum paravi, tauri mei & altilia occisa sunt, & omnia parata, venite ad nuptias: tamen & hanc invitationem neglexerunt & abierunt, alius in villam suam, alius verò ad ne-